

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. С., 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на втори февруари през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Й.ов

при участието на секретаря Юлиана Д. Б.
като разгледа докладваното от Ради Ив. Й.ов Търговско дело №
20231800900037 по описа за 2023 година

Исковете са с правно основание чл.646, ал.1, т.1 ТЗ чл.34 ЗЗД и чл.649 ал.2 ТЗ.

Г. Я. К. - **синдик на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност** с ЕИК . със седалище с. М., община Е., обл. С., ул. “Подбалкански път 4-ти километър”, Логистичен център „У.” е предявила срещу **„Б.“ ЕООД – в несъстоятелност** с ЕИК . със седалище с. М., община Е., обл. С., ул. “Подбалкански път 4-ти километър”, Логистичен център „У.”, **„Е.“ ЕООД** с ЕИК . със седалище и адрес на управление гр.С. Бул.“Околовръстен път“ №459 и **„Б.“ ООД**, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., с. К., ул. „Околовръстен път“ № 414, за прогЛ.ване нищожността по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност на изпълнението на парично задължение на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност към „Е.“ ЕООД, извършено чрез плащания по банков път в полза на “Е.” ЕООД.

Ищецът Г. Я. К. - **синдик на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност** моли, в случай, че се прогЛ.т за нищожни горните плащания, да се осъди “Е.” ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., район Подуяне, ул. „Резбарска“ № 5, представлявано от управителя си В. П. Н., да заплати на „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК ., със седалище и адрес на управление: област С., община Е., с. М., ул. Подбалкански път 4 - ти километър, Логистичен център "У.", представлявано от синдика Г. Я. К., сумата от **70234,19лв.**, представляваща получени чрез банкови преводи от

Платежно нареждане от 21.03.2022г. за сумата от 15 000лв. (петнадесет хиляди лева);

Платежно нареждане от 25.03.2022г. за сумата от 5 234,19лв. (пет хиляди двеста тридесет и четири лева и деветнадесет стотинки);

Платежно нареждане от 29.03.2022г. за сумата от 28 000лв. (двадесет и осем хиляди лева);

Платежно нареждане от 31.03.2022г. за сумата от 22 000лв. (двадесет и две хиляди лева);

С Решение №27/14.03.2022г. по т.д. №225/2021г. на Софийския окръжен съд е открито производство по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД и едновременно с откриването на производството, длъжникът е обявен в несъстоятелност. Видно от решението началната дата на неплатежоспособността е 31.12.2018 г.

С това решение - Г. Я. К., е назначена като временен синдик на несъстоятелното дружество.

Решение № 27/14.03.2022 г. на Софийски окръжен съд не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Впоследствие, с Определение № 212 от 17.05.2022 г. Г. Я. К. е назначена за постоянен синдик на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност.

С Решение №27/14.03.2022г. се откриват процесуалните възможности, разписани в закона, по-специално на чл. 646, ал. 1 от Търговския закон, за обявяване на нищожни спрямо кредиторите на несъстоятелността на определени действия и сделки, които са извършени след датата на решението на откриване на производство по несъстоятелност, не по установения ред.

Съгласно разпоредбата на чл.646, ал.1, т.1 от Търговския закон нищожно по отношение кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и не по установения в производството ред изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Синдикът счита, че в конкретния случай всички предпоставки на чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон са налице, като конкретните правни и фактически аргументи в тази насока се основават на следното:

Първият ответник „Б.“ ЕООД е в открито производство по несъстоятелност, считано от 14.03.2022г., по силата на влязло в сила Решение №27 от 14.03.2022г., постановено от Софийски окръжен съд по т.д. №225/2021г. Едновременно с откриването на производство по несъстоятелност длъжникът е обявен в несъстоятелност, поради неплатежоспособност с начална дата на неплатежоспособността 31.12.2018 г.

Решението е вписано по партидата на „Б.“ ЕООД в Търговския регистър на 14.03.2022г. под рег. № 20220314173313, като считано от тази дата всички трети лица се считат за уведомени за откритото производство по несъстоятелност с оглед публичния характер на Търговския регистър и на основание чл.7 ЗТРРЮЛНЦ.

От датата на решението на откриване на производство по несъстоятелност се забранява изпълнение на задължение на длъжника, които са възникнали преди датата на решението за производство по несъстоятелност, като кредиторите са длъжни да предявят

вземанията си в сроковете по чл. 685 и чл. 688 от Търговския закон и се удовлетворяват по специалния ред на Търговския закон.

Синдикът моли да бъдат прогласени за нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД плащания на суми в общ размер на 70 234,19 лв., които са извършени след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, с цел погасяване на задължения на несъстоятелния длъжник към „Е.“ ЕООД, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

„Б.“ ЕООД - в несъстоятелност е стопанисвало Логистичен център „У.“, находящ се в с. М., община Е., по силата на Договор за наем, сключен със собственика на имота „К.“ ЕАД (правоприемник по силата на универсално правоприемство при преобразуване на „Б.“ ЕООД) от 07.08.2009 г., изменен с Допълнително споразумение №1 от 01.01.2015 г. и с Допълнително споразумение № 2 от 31.12.2017 г. Договорът за наем е едностранно прекратен от страна на наемодателя, считано от 16.07.2021 г., чрез развалянето му поради неизпълнение на задължението на „Б.“ ЕООД да заплаща дължимата за ползването на логистичната база наемна цена в уговорените размери и срок. На 15.06.2021 г. „К.“ ЕАД е отправило към „Б.“ ЕООД изявление, с което му е предоставило едномесечен срок за заплащане на дължимите по договора за наем суми, като изрично е посочило, че при неизпълнение в указания срок сключеният между тях договор наем ще се счита за развален. Изявлението е получено от „Б.“ ЕООД на 16.06.2021 г., но плащане в едномесечния срок не е извършено и договорът за наем е прекратен, считано от 16.07.2021 г. След прекратяването му, обаче бившият наемател не е предал имота на собственика и е продължил да го ползва. Логистичната база е върната на „К.“ ЕАД едва на 14.03.2022 г. съгласно Протокол за предаване на недвижим имот.

До датата на предаване на имота на собственика, „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност е натрупвало задължения за плащане на електрическа енергия към доставчика „Е.“ ЕООД. Съгласно Фактура № 7000018653/28.02.2022 г., издадената от „Е.“ ЕООД „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност дължи на доставчика сумата от 70 234,19 лв. за доставена електрическа енергия за периода от 01.02.2022 г. до 28.02.2022 г. Видно от датата на издаване на фактурата, както и на посочения в нея период на доставка на електрическа енергия, касае се за задължение на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност (от 14.03.2022 г.).

Задължението по процесната фактура към кредитора „ЕНЕРГЕО“ ЕООД обаче е платено след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност чрез частични плащания, извършени от трето, свързано лице- „Б.“ ООД, ЕИК . съгласно 4 броя платежни нареждания за извършени банкови преводи, както следва:

Платежно нареждане от 21.03.2022 г. за сумата от 15 000 лв.;

Платежно нареждане от 25.03.2022 г. за сумата от 5 234, 19 лв.;

Платежно нареждане от 29.03.2022 г. за сумата от 28 000 лв.;

Платежно нареждане от 31.03.2022 г. за сумата от 22 000 лв.;

Основанието на платежните нареждания от 21.03.2022г., 25.03.2022г. и 29.03.2022 г. е „частично плащане по фактура №7000018653/28.02.2022 г. за „Б. ЕООД“, а на последното платежно нареждане от 31.03.2022 г. - „окончателно плащане по фактура №7000018653/28.02.2022г. за „Б. ЕООД“.

Изложената фактическа обстановка показва, че в конкретния случай е извършено изпълнение на задължението на несъстоятелното дружество за доставена електрическа енергия към кредитора „Е.“ ЕООД за месец февруари 2022 г. съгласно Фактура № 7000018653/28.02.2022 г. в общ размер на 70 234,19лв., т.е. задължението е възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, чрез плащания след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Следователно, налице е фактическият състав на чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон и плащанията от 21.03.2022 г., 25.03.2022 г., 29.03.2022 г. и 31.03.2022 г. се явяват нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността.

Обстоятелството, че самите плащания фактически са извършени от трето лице- „Б.“ ООД не променя правния характер на въведената законова забрана - те представляват погА.ване на „старо задължение“ на несъстоятелния длъжник, попадащо в приложното поле на чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон. Третото лице- като едноличен собственик на несъстоятелния длъжник, може да е имало правен интерес (чл. 74 от ЗЗД) да извърши плащането, но това плащане на практика представлява заобикаляне на забраната по чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон, поради което не може да се толирира юридически и съдбата на това плащане следва да е същата, ако беше извършено директно от несъстоятелния длъжник.

Чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон предвижда особен ред за попълване на масата на несъстоятелността чрез прогА.ване за нищожно на определен кръг от действия и сделки, извършени било от длъжника, било от трето лице, но които водят до погА.ване на задължения на длъжника не по установения ред и имат отношение към масата на несъстоятелността. ПогА.ването на задължението към „Е.“ ЕООД по Фактура №7000018653/28.02.2022г. има за резултат селективно изпълнение на задължения без да се спазват специалните процедури по удовлетворяване на вземания в производството по несъстоятелност, уредени в Търговския закон, и несъмнено води до увреждане и накърняване на правата на кредиторите на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност с предявени и приети вземания в несъстоятелността.

На следващо място, следва да се вземе предвид и обстоятелството, че третото лице „Б.“ ООД, от което изхождат плащанията, едноличен собственик на капитала на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност, като до 17.03.2022г. управител и на двете дружества е бил едно и също лице - Й. М., гражданин на Република С.. Посоченият факт навежда към извода за целенасочени и недобросъвестни действия, имащи за крайна цел укриване на имущество на несъстоятелното дружество и предпочитателно удовлетворяване на някои кредитори пред други в пълно нарушение на правилата на закона.

В допълнение ищецът смята, че средствата, е които „Б.“ ООД е извършвало

погА.ването на задължението към „Е.“ ЕООД по Фактура №7000018653/28.02.2022г. са част от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност. Аргумент в тази насока е обстоятелството, че „Б.“ ЕООД има вземания за парични суми от „Б.“ ООД. Доказателство за съществуването на тези вземания, както и признание за това, най-напред, се съдържа в Годишните финансови отчети и докладите за дейността на двете дружества за 2020 г., които са обявени по партидите им в Търговския регистър. От друга страна, от дневниците за покупки, съответно дневниците за продажби на двете дружества по ЗДДС, се установява надлежно осчетоводяване на вземане, съответно задължения по фактури, което съгласно константната практика на ВКС е признание за възникване и съществуване на вземанията. Още в началната фаза по разглеждане на молбата за несъстоятелност е наложен запор като предварителна обезпечителна мярка на основание чл. 629а от ТЗ на всички вземания на „Б.“ ЕООД от „Б.“ ООД по силата на Определение № 130/12.11.2021 г., постановено по т.д. 225/2021 г. по описа на СОС, потвърдено с Определение №72/04.02.2022 г., постановено по в.ч.т.д.№87/2022 по описа на САС. Впоследствие, действието на запора на вземанията като предварителна обезпечителна мярка е заменено е действието на общите възбрана и запор върху цялото имущество на „Б.“ ЕООД по силата на Решение №27/14.03.2022г., постановено по т.д. №225/2022г. по описа на СОС.

Следователно, плащайки на кредитора „Е.“ ЕООД, „Б.“ ООД се разпорежда е право от масата на несъстоятелността - правото на вземане на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност от „Б.“ ООД, което е запорирано.

Следва да се отбележи и обстоятелството, че е цел събиране на вземанията на несъстоятелното дружество от „Б.“ ООД е заведен осъдителен иск пред Софийски градски съд, по който е образувано т.д. №1998/2022г., Търговско отделение, VI-2 състав. С отговора на исковата молба ответникът „Б.“ ООД излага твърдения, че е извършил прихващане на задълженията си към „Б.“ ООД - в несъстоятелност, с твърдяно от него вземане, възникнало въз основа на плащания на задължения на несъстоятелното дружество към трети лица - кредитори. Част от тези плащания, на които се основава „Б.“ ООД и въз основа на които се опитва да се домогне до резултатите на компенсацията, са процесните плащания към „Е.“ ЕООД от 21.03.2023 г., 25.03.2022 г., 29.03.2022 г. и 31.03.2022 г. По-специално, ответникът „Б.“ ООД твърди, че, плащайки процесните суми, е извършило погА.ване на задълженията си към „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност по Фактура № 3000000682/28.02.2022 г., вземането по която несъмнено представлява част от масата на несъстоятелността и е поставено под запор.

В случай, че съдът уважи предявения установителен иск по чл.646, ал.1, т.1 от Търговския закон синдикът моли да прогласие нищожността на плащанията от 21.03.2022г., 25.02.2022г., 29.03.2022г. и 31.03.2022г. към кредитора „Е.“ ЕООД в общ размер на 70 234,19лв., и предявява и обусловения осъдителен иск, като моли да осъди „Е.“ ЕООД, ЕИК ., да заплати на „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК ., сумата от 70 234,19 лв., представляваща получени чрез банкови преводи от 21.03.2022 г., 25.03.2022 г., 29.03.2022г. и 31.03.2022 г. суми.

С уточнителна молба ищецът Г. Я. К. синдик на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност

уточнява, че е сключен Договор за доставка на електрическа енергия между "Е." ЕООД и „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност).

Титуляр на задължението по процесните фактури, издадени от "Е." ЕООД, е „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност).

Обстоятелствата по т. 1 и т. 2 по-горе се установяват по категоричен начин от изявленията на „Б.“ ООД, изложени на стр. 12 от отговор на искова молба по т.д. №1998/2022г. по описа на СГС, препис от който е представен към исковата молба.

Въпреки неколккратно отправени покани несъстоятелното дружество „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност не е представило на синдика своята счетоводна и търговска документация, за което са налични доклади на синдика, представени по делото по несъстоятелност.

Ответникът "Е." ЕООД е депозирал отговор на исковата молба.

Оспорва предявените искове по основание и размер. Същите са неоснователни, поради което моли да бъдат отхвърлени изцяло.

„Е.“ ЕООД е доставяло електрическа енергия на „Б.“ ЕООД или по-специално, на обект - Логистичен център „У.", находящ се в с.М., община Е..

От фактическа гледна точка, между страните не се спори, че: "Е." ЕООД и „Б.“ ЕООД са били в дългогодишни бизнес отношения;

Независимо от висящото производство по несъстоятелност срещу „Б.“ ЕООД, същият е продължавал своята бизнес дейност, под надзора на временния синдик, което е било в интерес на кредиторите и на служителите на дружеството;

„Е.“ ЕООД е изпълнило в срок, в цялост и добросъвестно задължението си да доставя електрическа енергия на „Б.“ ЕООД, включително и че, "Енергео" ЕООД е доставило през периода 01-28.02.2023г. общо 196 491.00 кВтч електрическа енергия на „Б.“ ЕООД, като тези количества електроенергия са били получени и използвани от „Б.“ ЕООД за съответната му дейност, със знанието и съгласието на временния синдик;

„Е.“ ЕООД е издало Фактура № 7000018653/28.02.2022 г. за общата сума от 70 234,19 лв. за доставена електрическа енергия за периода от 01.02.2022г. до 28.02.2022 г.;

Сумата за доставена ел. енергия е била заплатена на „Е.“ ЕООД от „Б.“ ООД.

Между страните има единствено правен спор по следните два въпроса:

Дали средствата на „Б.“ ООД са били част от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД; и

Какъв е правния ефект от заплащането на Сумата за доставена ел. енергия по отношение на масата на несъстоятелността.

„Е.“ ЕООД не е получило средства от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД.

Съществен спорен въпрос между страните е дали средствата, получени от "Е." ЕООД са от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД.

Това, което е безспорно между страните е, че сумата за доставена ел. енергия е

изплатена от „Б.“ ООД чрез серия банкови преводи на „Е.“ ЕООД и че „Б.“ ЕООД не е заплатил нищо за задълженията си по Сумата за доставена ел. Енергия, въпреки че е дължал такава.

„Б.“ ООД е отделно и независимо юридическо лице. То разполага със собствено имущество и активи, формира собствена и независима воля, която не обвързва „Б.“ ЕООД. Съгласно последния обявен ГФО на това дружество (а именно този за 2020 г.), „Б.“ ООД разполага с над 7 милиона лева активи и приходи в размер над 22 мил. лева, като дружеството редовно е на печалба. Дружеството е и работодател на над 20 служители. С други думи, „Б.“ ООД не просто разполага със значителни активи, но също така, упражнява собствена бизнес дейност, която генерира значителни приходи.

В този смисъл, е напълно логично „Б.“ ООД да разполага собствени средства, по никакъв начин несвързани с ИЩЕЦА, с които е заплатило Сумата за доставена ел. енергия. От друга страна, ИЩЕЦЪТ не е предоставил никакви доказателства, от които да е видно, че средствата, с които е заплатена Сумата за доставена ел. енергия е принадлежала на ИЩЕЦА, нито пък последният е направил конкретни твърдения и/или доказателствени искания в този смисъл. Нещо повече - наложеният от Съда с Определение от 12.11.2021 г. по т.д. №225/2021 г. на СОС заповед върху вземанията на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност от „Б.“ ООД потвърждава, че заплащането на Сумата за доставена ел. енергия е станало със собствени средства на „Б.“ ООД. В обратния случай, средството за защита на „Б.“ ЕООД и неговите кредитори би било съвсем друг иск, а не иска по чл. 646, ал. 1, т. 1.

На следващо място, масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД е правно понятие, дефинирано в закона - а именно чл.614 от ТЗ. Масата на несъстоятелността - като динамична величина, представлява съвкупност от имуществените права на длъжника (в настоящия случай - „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност) към датата на решението за откриване производството по несъстоятелност и имуществените права на длъжника, придобити след тази дата, с изключение на тези, с които в хода на производството е извършено разпореждане по надлежния ред или масата на несъстоятелността е съвкупност единствено от имуществени права. Релевантно за определяне принадлежността към масата на несъстоятелността е правото на собственост на длъжника. Извън обхвата на масата на несъстоятелността са всички задължения на несъстоятелния длъжник, вещите на трети лица, личните субективни права и несеквестируемите имуществени права /когато длъжникът е едноличен търговец/ (в този смисъл Решение № 362 от 4.7.2013 г. по т.д. № 553/2013 г. на Апелативен съд - Пловдив).

В настоящия случай не са представени каквито и да било доказателства, от които да може да се заключи, че паричните средства, с които е заплатена Сумата за доставена ел. енергия са били част от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД. Единствените твърдения в този смисъл се съдържат на стр. 5 от ИМ, като те се ограничават до общо твърдение, че „Б.“ ООД било имало задължения към „Б.“ ЕООД и поради това тези средства били част от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност. Но тези твърдения не са подкрепени с никакви доказателства, а закона по никакъв начин не създава презумпция, че

съществуването на вземане от трето лице означава, че всички средства на това трето лице, са част от масата на несъстоятелността на несъстоятелно дружество. Нещо повече - както самият синдик твърди, така твърдените вземания на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност от „Б.“ ООД са спорни, по отношение на тях има висящ спор пред съдилищата, а и техния конкретен размер не е посочен.

Следователно, въз основа на горното, считаме, че няма каквито и да било индикации паричните средства, с които е била платена Сумата за ел. енергия да са принадлежали на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност и/или на неговата маса на несъстоятелността. Правното последствие на това обстоятелство, е че, от една страна ИЩЕЦЪТ няма правен интерес да предяви настоящите иски, а от друга, те биха били във всеки случай неоснователни.

В допълнение, тук следва да се отбележи, че както самия синдик е отбелязал, „Б.“ ООД редовно е покривал определени задължения на „Б.“ ЕООД, което е било добре известно на Синдика и същата не е оспорвала това поведение. Нещо повече, заплащането на задълженията на „Б.“ ЕООД от страна на „Б.“ ООД е способствало и допринесло за възможността за продължаване на дейността на „Б.“ ЕООД. По-специално, що се отнася до конкретното задължение за консумирана ел. енергия, предмет на настоящото дело, то е било напълно нормално същото да бъде погасено от Б., тъй като в противен случай на обектите на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност е щяло да бъде преустановено електроснабдяването, което е щяло да доведе до блокиране на дейността му и допускането и понането на значителни материални вреди включително и по отношение на бъдещата маса на несъстоятелността, която щеше да е съществено увредена. Това е било добре известно и на Синдика и поради това, не е предприемала действия с които да възрази срещу действията на „Б.“ ООД.

Не са налице предпоставките на иска по чл.646, ал.1. т.1 ТЗ

Съгласно трайната и непротиворечива съдебна практика, анализът на разпоредбата на чл.646, ал.1, т.1 ТЗ сочи, че за да е налице относителна недействителност по отношение кредиторите на несъстоятелността, задължително трябва да са налице следните предпоставки:

изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;

изпълнението да е извършено след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;

изпълнението да не е по установения от закона ред;

изпълнението да е с вещ или право от масата на несъстоятелността на длъжника и да я уврежда.

Тези предпоставки са кумулативно определени от законодателя и отсъствието, на която и да е от тях, прави исковата претенция неоснователна, (в този смисъл Решение №362 от 4.7.2013 г. по т.д. № 553/2013 г. на Апелативен съд - Пловдив)

Във всички хипотези на чл. 646 ТЗ акцентът е върху увреждане масата на несъстоятелността чрез нейното намаляване или обременяване с тежести (в този смисъл Определение № 264 от 20.03.2013 г. по търг.д. № 1097/2013 г. на Върховен касационен съд). Във всички хипотези на разпоредбата законът изисква извършеното действие или сделка да е довело до вреда за масата на несъстоятелността, поради което настъпването на вредите не подлежи на доказване или акцентът е поставен върху действия и сделки, извършени било от длъжника, било от трети лица, но задължително увреждащи масата на несъстоятелността чрез нейното намаляване или обременяване с тежести.

С други думи, разпоредбата на чл.646 ТЗ предвижда особен ред за попълване на масата на несъстоятелността чрез прогланването за нищожни на определен кръг действия и сделки, извършени било от длъжника, било от трети лица, но задължително увреждащи масата на несъстоятелността чрез нейното намаляване или обременяване с тежести.

В настоящия случай именно това четвърто изискване-хипотеза не е налице, тъй като по делото няма представени доказателства, установяващи че паричните средства, с които е била заплатена Сумата за доставена ел. енергия са били част от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност и са я увредили. Напротив - това заплащане от страна на „Б.“ ООД не само не е увредило масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, а напротив, я е облагодетелствало, тъй като от една страна, то е осуетило предявяването на вземане за същата сума от страна на „Е.“ ЕООД, а от друга е довело до възможността за продължаване на дейността на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, поради наличие на електрозахранване, с което е облагодетелствал масата на несъстоятелността за този период.

Следователно, не са налице материалноправните предпостави за уважаване на установителния иск по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ.

Осъдителният иск по чл.649, ал.2 от ТЗ срещу “Енергео” ЕООД е неоснователен.

Във всеки случай, включително дори и да се приеме, че установителния иск по чл. 646, ал.1, т.1 ТЗ е основателен, то осъдителният иск по чл. 649, ал. 2 от ТЗ срещу „Е.“ ЕООД се явява изцяло НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

Ищецът няма надлежната активна процесуална легитимация да води този осъдителен иск.

Безспорен факт между страните в настоящото производство е, че плащането на Сумата за доставена ел. енергия е извършено от „Б.“ ООД, а не от „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност. Следователно, уважаването на установителния иск би имало ограничен персонален ефект - а именно, единствено спрямо кредиторите в несъстоятелността. Нещо повече - дори да се допусне връщане, то би следвало да бъде в полза на „Б.“ ООД, тъй като сумата е платена от „Б.“ ООД и то е обедняло с нея, а не „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност.

В този смисъл, „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност няма пряк и непосредствен правен интерес да получи тази сума в своя патримониум, тъй като такава сума не е излизала от неговия патримониум, а получаването ѝ би представлявало неоснователно обогатяване и би

подлежало на връщане.

„Е.“ ЕООД не е правилният адресат - ответник по осъдителния иск.

На следващо място, следва да се отбележи, че дори да се приеме, че искът по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ е основателен, то правилният ответник в такова производство би бил „Б.“ ООД, а не „Е.“ ЕООД. Това е така, тъй като „Б.“ ООД би било лицето, което се е разпоредило с имуществото на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, а не „Е.“ ЕООД - което се явява трето добросъвестно лице.

Нещо повече, с оглед твърденията в ИМ, изглежда че Синдикът би следвало по-скоро да атакува твърдяното от него прихващане от страна на „Б.“ ООД на задължения към „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, а не плащането от „Б.“ ООД на „Е.“ ЕООД. Всякакви други иски, на практика, не биха защитили интересите на кредиторите на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност.

Евентуалното уважаване на осъдителния иск би водел до абсурден резултат.

Не на последно място, моли да се вземе предвид обстоятелството, че евентуалното уважаване на осъдителния иск по чл. 649, ал. 2 от ТЗ би довело до противоправни резултати.

Преди всичко, при евентуалното уважаване на този иск, „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност би придобил определени суми, които не му принадлежат и за които няма валиден титул. Това е така, тъй като от една страна „Е.“ ЕООД е доставило съответната електроенергия, изпълнявайки договора си, а в резултат не само няма плащане, а има задължение за връщане на парична сума. От друга страна ИЩЕЦЪТ би получило сума, която не само че не е платило, а дължи на своя доставчик „Е.“ ЕООД за Сумата за доставена ел. енергия, което би довело до неговото неоснователно обогатяване.

На следващо място, уважаването на осъдителния иск би довело до противоправен и несправедлив резултат спрямо „Е.“ ЕООД. Не само, „Е.“ ЕООД ще е понесло загуба - неполучаване на дължими суми за доставената електроенергия, но „Е.“ ЕООД не би имало възможности да ги претендира в производството по несъстоятелност, тъй като са изтекли сроковете по чл.685 и чл.688 ТЗ. Нещо повече - дори да не бяха изтекли тези срокове, „Е.“ ЕООД не е могло да претендира своето вземане в сроковете по чл.685 и чл.688 ТЗ. тъй като то е било погасено от трето лице (не е имало непогасено вземане, което да претендира в производството по несъстоятелност).

С други думи, „Е.“ ЕООД би останал без каквото и да е средство за защита. По тази причина осъдителният иск не следва да бъде уважаван.

„Е.“ ЕООД претендира направените съдебни разноски.

Ответникът „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . не е взел становище по иска, редовно призован при условията на чл.50 ал.2 ГПК.

Ответникът „Б.“ ООД, с ЕИК ., не е взел становище по иска, редовно призован при условията на чл.50 ал.2 ГПК.

Ищецът Г. Я. К. синдик на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност е подал допълнителна

искова молба.

Ищецът счита, че предявения иск по реда на чл.646, ал.1 от ТЗ, както и с обусловения иск по чл.649 от ТЗ са допустими.

Исковете са предявени в качеството му на постоянен синдик на несъстоятелното дружеството „Берс Лоджитикс Фреш“ ЕООД, като материалноправната му легитимация произтича от разпоредбата на чл. 649, ал. 1 от Търговския закон.

Наличие на правен интерес от предявяване на исковете несъмнено е налице, доколкото след решението за откриване на производство по несъстоятелност е извършено погА.ване на задължения на несъстоятелния длъжник, възникнали преди РОПН. Изложените от ответното дружество аргументи относно механизма на плащането са свързани с основателността, а не с допустимостта на предявените иски претенции.

„Е.“ ЕООД е пасивно легимиран по отменителния и по осъдителния иск като лице, в полза на което са извършени атакуваните плащания.

За доставената за периода от 01.02.2022г. до 28.02.2022 г. електрическа енергия „ЕНЕРГЕО“ ЕООД е издало Фактура №7000018653/28.02.2022 г., по която „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност) е дължало на „Е.“ ЕООД сумата в размер на 70 234, 19 лв., което се потвърждава по безспорен начин и от отговора на исковата молба. Следователно, става въпрос за задължение на несъстоятелния длъжник възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност (14.03.2022 г.).

На следващо място, плащане по процесната фактура е извършено чрез няколко последователни банкови превода след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД, а именно: на 21.03.2022 г., на 25.03.2022 г., 29.03.2022 г. и 31.03.2022 г., в полза на „Е.“ ЕООД, което обстоятелства не се оспорва от ответника.

Счита доводите на „Е.“ ЕООД, че „Б.“ ООД притежавало собствени средства и не било налице плащане чрез средства на несъстоятелния длъжник за напълно неоснователни. Разпоредбата на чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ е категорична, че нищожно по отношение кредиторите на несъстоятелността е направеното след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, не по установения в производството ред. Законът не се интересува дали плащането е извършено директно от длъжника или от трето лице. Важното е, че то е осъществено след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност с цел погА.ване на „стари задължения“ (възникнали преди датата на РОПН), като е нарушен предвиденият в Търговския закон ред за удовлетворяване на кредиторите. В този смисъл е и практиката на Върховния касационен съд. Така, например, в Решение №264 от 20.03.2023 г. по т.д. № 1097/2023 г., 1-во ТО, ВКС, върховните съдии постановяват, че: „Релевантно за хипотезата на чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ е изпълнението на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност - изпълнение от длъжника и изпълнение спрямо длъжника, изпълнение от длъжника или от трето лице към кредитора, за да бъде отречено

действието на всяко изпълнение, което има отношение към масата на несъстоятелността не по установения ред. Целта е да бъде разрушен погасителният ефект на осъщественото изпълнение; при парично изпълнение - на осъщественото плащане. ... Мерадавна е датата на извършването законът не поставя условие за характера на задължението и изисквания действието да е извършено непременно от длъжника. “

Изложените в отговора на исковата молба твърдения, че „Б.“ ООД било самостоятелно юридическо лице и разполагало със собствени средства, е които е извършило плащанията към „Е.“ ЕООД, са неотнормирани към предмета на настоящия спор. Наред с това, неверни са твърденията в отговора, че „Б.“ ООД било редовно на печалба. След справка в Търговския регистър се установява, че дружеството е заявило за обявяване Годишния си финансов отчет за 2021 г., видно от който за финансовата 2021 г. „Б.“ ООД има непокрита загуба от 1076 хил. лв., а за предходната година (2020 г.) непокритата загуба е била в размер на 987 хил. лв.

Налице са всички предпоставки по чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон:

извършено е изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на РОПН - Фактура № 7000018653 е издадена от „Е.“ ЕООД на 28.02.2022г. и се отнася за задължение на „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност) за заплащане на електрическа енергия за периода от 01.02.2022г. до 28.02.2022г., т.е. задължението е възникнало преди 14.03.2022 г., което е датата на РОПН;

изпълнението е извършено след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност - в полза на „Е.“ ЕООД са направени 4 парични превода на 21.03.2022 г., 25.03.2022 г., 29.03.2022 г. и 31.03.2022 г.;

изпълнението на задължението не е по установения в закона ред - „Е.“ ЕООД е следвало да предяви вземанията си срещу „Б.“ ЕООД в рамките на сроковете и по реда на чл. 685 и чл. 688 от Търговския закон и да получи удовлетворение при разпределяне на осребреното имущество на длъжника по реда на чл. 722 от Търговския закон.

Оспорва доводите на „Е.“ ЕООД, че при исковите по чл. 646 от ТЗ следвало да е налице увреждане на масата на несъстоятелността чрез нейното намаляване или обременяване с тежести. Смята, че трябва да се прави разграничение между исковите по чл. 647 от Търговския закон, от една страна, и тези по чл. 646, ал. 1 от Търговския закон. Преферентната защита по чл. 646, ал. 1 от Търговския закон не се основава на твърдения за редукция на масата на несъстоятелността, увреждаща всички кредитори, както е при исковите по чл. 647 от Търговския закон, а от такива, създаващи преференция, променяща поредността на удовлетворяване на отделен кредитор спрямо останалите кредитори на несъстоятелността. Причината законодателят да е въвел възможност за атакуване на плащанията по чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон като нищожни спрямо кредиторите на несъстоятелността е тяхното действие по отношение на специалните правила за разпределение на имуществото на несъстоятелния длъжник след неговото осребряване между кредиторите с приети вземания. С извършването на плащане с преферентен ефект

длъжникът „предпочита“ един измежду кредиторите си, с което го облагодетелства, позволявайки му да заобиколи реда за удовлетворяване, уреден в чл.722 ТЗ. Това от своя страна, води до накърняване на един от основните принципи на производството по несъстоятелност - принципа за равенство на кредиторите. Следователно, противоправността при исковите по чл.646 от ТЗ се изразява в създаването на неправомерна привилегия в полза на някой от кредиторите, което позволява на последния да избегне конкуренцията на останалите.

Именно такъв е настоящият случай, извършените плащания в полза на „Е.“ ЕООД представляват погA.ване на задължение, попадащо в приложното поле на чл. 646, ал. 1, т. 1 от Търговския закон.

„Е.“ ЕООД е пасивно легитимиран да отговори по осъдителния иск за попълване на масата на несъстоятелността, тъй като е трето лице, в полза на което е извършено изпълнението, което се атакува с отменителния иск. Напълно неоснователни са аргументите в отговора на исковата молба, че „Е.“ ЕООД се явявало трето добросъвестно лице. Решението за обявяване на производство по несъстоятелност е обявено в Търговския регистър на 14.03.2022г. и от тази дата се счита, че е станало известно на третите лица, като недопустимо е след тази дата те да се позовават на добросъвестност.

Ответникът „Е.“ ЕООД е подал настоящия допълнителен отговор на допълнителната искова молба.

„Е.“ ЕООД счита, че развитите в ДИМ аргументи са НЕОСНОВАТЕЛНИ. Поддържа изцяло становището по исковите, както и развитите в ОИМ аргументи и основания, и считаме, че и двата Иска са НЕДОПУСТИМИ и не следва да бъдат разглеждани, въз основа на подробно изложените там аргументи. Поддържа и искането, с оглед процесуална икономия, Съдът да разгледа наведените основания за недопустимост (както поотделно, така и в тяхната съвкупност) и моли уважаемият състав да се произнесе по тях с определение преди всякакви последващи действия в настоящото производство.

Ако все пак съдът приеме, че предявените с ИМ иски са допустими, то поддържа изразеното в ОИМ становище, че по същество същите са изцяло НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ, поради което моли съдът да постанови решение, с което ги ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ в цялост.

Както е подробно описано по-долу, твърденията на Синдика в ДИМ са правно несъстоятелни, поради което ги оспорва в цялост.

Подробните аргументи в подкрепа на горното са изложени, както следва:

Спорни и безспорни обстоятелства по настоящия спор.

В т. 1 от ОИМ са очертани подробно спорните и безспорните обстоятелства в настоящия спор. Същите не са оспорени от Ищеца и няма твърдения в обратния смисъл.

По същество, между страните има единствено правен спор по следните два въпроса:

Дали средствата на „Б.“ ООД са били част от масата на несъстоятелността на „Б.“

ЕООД – в несъстоятелност

Какъв е правния ефект от заплащането на Сумата за доставена ел. енергия по отношение на масата на несъстоятелността.

Искът по чл.646, ал.1 т.1 от ТЗ изисква връзка с масата на несъстоятелността.

В ДИМ ищецът навежда аргументи, че искът по чл. 646, ал. 1, т. 1 от ТЗ не бил изисквал каквато и да било връзка между заплатената, съответно претендирана сума, и масата на несъстоятелността. Счита, че това твърдение е невярно и противоречи на правната логика, принципите на българското гражданско и търговско право, както и на съдебната практика.

Разпоредбата на чл. 646, ал. 1, т. 1 от ТЗ се намира в Глава четиридесет и първа "ПОПЪЛВАНЕ МАСАТА НА НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТТА. ОХРАНИТЕЛНИ МЕРКИ", Раздел I Попълване масата на несъстоятелността от ТЗ.

Както е видно от заглавията на Главата и на Раздела, целта на тези норми е да бъде защитена и попълнена масата на несъстоятелността. Следователно, уредените в този раздел искове следва да водят или до запазване или до увеличаване на масата на несъстоятелността, което от своя страна означава, че претендираните суми (или съответно вещи), следва да имат произход от или връзка със масата на несъстоятелността, за да се реализира целената от закона защита.

Горното е възприето и от съдебната практика, която приема, че "... съществен признак, обуславящ относителната спрямо кредиторите недействителност, е наличието на увреждащо действие от действията/сделките, върху масата на несъстоятелността. чрез намаляването ѝ или обременяването ѝ с тежести. Затова целта на тези искове, чрез прогласяване на нищожността на описаните действия и сделки, отчужденото или обременено имуществено право на длъжника да бъде върнато в масата на несъстоятелността за удовлетворяване на кредиторите.

В конкретния случай, е извършено плащане от трето лице на прието парично вземане на един от кредиторите - Фондация" и доколкото вземането е било изцяло удовлетворено, фондацията е загубила качеството си на кредитор на ЕТ - в несъстоятелност. Вместо него, в правата му се е суброгирал ответникът. В същото време, вземането спрямо длъжника не е било погасено, не е променило характеристиките си - основание, размер, привилегии, ред, а е сменило единствено титуляра си.

Съществените факти, с оглед релевирания от ищите порок на плащането е, че същото не е извършено от длъжника, или от синдика, или от съдебен изпълнител, за сметка на длъжника и по никакъв начин не е намалило или обременило масата на несъстоятелността и не е засегнало правата на останалите кредитори. Не са налице следователно предвидените в хипотезите на чл. 646 ТЗ условия за относителната недействителност на извършеното плащане." (Решение № 251 от 27.06.2023 г. на ПАС по в. т. д. № 564/2022 г.)

Горната практика е постановена по сходен казус с плащане от трето лице, което по

никакъв начин няма отношение към масата на несъстоятелността - същата не е била по никакъв начин увредена, а уважаването на иска не би могло да я увеличи.

Нещо повече - във връзка с конкретното производство по несъстоятелност на Ищеца по т.д. №225/2021г. по описа на СОС, I състав, други състави на Окръжен съд - С. разглеждат сходни иски от Синдика срещу трети лица (които не са кредитори в несъстоятелността), получили плащания за задължения на „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК . след датата на откриване на производството по несъстоятелност, приемат изрично, че искът по чл. 646, ал. 1, т. 1 изисква да се търси попълване на масата на несъстоятелността, като в противен случай исковите са недопустими. В този смисъл са Определение № 107 от 16.03.2023 г. на ОС - С., III първоинстанционен търговски състав, по т.д. № 39/2023 г. както и Определение №109 от 16.03.2023 г. на ОС - С. V първоинстанционен търговски състав, по т.д. №38/2023 г.

Съставите на СОС изрично отбелязват, че "Съдът намира, че в случая не е налице правен интерес от предявяване на установителния иск по чл. 646, ал.1, т. 1 от ТЗ. Специалният иск за прогласяване на нищожност на изпълнение на задължение на длъжника, уреден в горната разпоредба, има за цел единствено попълване на масата на несъстоятелността, нахвърнена с плащането на паричното задължение не по установения ред. Плащането, за да намали патомониума на несъстоятелното дружество, следва да изхожда от последното, а не от трето лице, платило чужд дълг, какъвто се сочи, че е настоящият случай - в противен случай масата на несъстоятелността няма да бъде нахвърнена. В случая с плащането на чуждото задължение от третото лице "Б. Л. " ООД от масата на несъстоятелността на "Б." ЕООД /н. / отпада пасив, поради което масата не намалява, напротив - същата се увеличава.

От горното е видно, че при евентуално постановено положително решение по така предявения иск специалната цел на същия - попълване на масата, вкл. чрез предявения обусловен осъдителен иск не може да бъде постигната, поради което за синдика липсва интерес от предявяването му."

„Е.“ ЕООД споделя заключенията на III-ти и на V-ти състав, както по отношение на правния интерес - а именно, че Синдикът няма правен интерес от предявяването на такива иски, така и по същество - а именно, че иски по чл. 646, ал. 1, т. 1 са неоснователни, в случай, че нямат ефект върху масата на несъстоятелността. Счита, че по настоящото дело Съдът следва да съобрази цитираната по-горе практика и да остави без разглеждане предявените иски, а в условията на евентуалност - да ги остави без уважение.

„Е.“ ЕООД не е получило средства от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД.

Средствата, получени от „Е.“ ЕООД, не произтичат по никакъв начин от масата на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК ..

Това твърдение е направено още в ОИМ, като същото реално не е оспорено от „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, нито са представени каквито и да било доказателства в обратния смисъл.

Не са налице предпоставките на иска по чл. 646, ал. 1, т. 1 ТЗ

Съгласно трайната и непротиворечива съдебна практика, анализът на разпоредбата на чл.646, ал.1, т.1 ТЗ сочи, че за да е налице относителна недействителност по отношение кредиторите на несъстоятелността, задължително трябва да са налице следните предпоставки:

изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;

изпълнението да е извършено след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;

изпълнението да не е по установения от закона ред; и

изпълнението да е с вещ или право от масата на несъстоятелността на длъжника и да я уврежда.

Тези предпоставки са кумулативно определени от законодателя и отсъствието, на която и да е от тях, прави исквата претенция неоснователна, (в този смисъл Решение № 362 от 4.7.2013 г. по т.д. № 553/2013 г. на Апелативен съд - Пловдив).

В настоящия случай, очевидно тези предпоставки не са налице, тъй като въобще не е засегната масата на несъстоятелността.

В ДИМ Ищецът не само не оспорва горното, но и не представя доказателства в обратния смисъл.

Осъдителният иск по чл.649, ал.2 от ТЗ срещу „Е.“ ЕООД е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Поддържа и становището, че във всеки случай, включително дори и да се приеме, че установителния иск по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ е основателен, то осъдителният иск по чл. 649, ал. 2 от ТЗ срещу „Е.“ ЕООД се явява изцяло НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

Това е така, тъй като от една страна, Ищецът няма надлежната активна процесуална легитимация да води този осъдителен иск. От друга страна, Е. не е правилният адресат - ответник по осъдителния иск, тъй като правилният ответник по такъв иск би следвало да бъде „Б.“ ООД, тъй като „Б.“ ООД би било лицето, което се е разпоредило с имуществото на „Б.“ ЕООД, а не „Е.“ ЕООД, което се явява трето добросъвестно лице.

Евентуалното уважаване на осъдителния иск би водел до абсурден резултат - житейски несправедлив и правно неоснователен.

При евентуалното уважаване на обусловения иск, „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност би придобил определени суми, които не му принадлежат, и за които няма валиден титул. Това е така, тъй като от една страна „Е.“ ЕООД е доставило съответната електроенергия, изпълнявайки договора си, а в резултат не само няма плащане, а има задължение за връщане на парична сума. От друга страна „Б.“ ЕООД би получило сума, която не само че не е платило, а дължи на своя доставчик „Е.“ ЕООД за сумата за доставена ел. енергия, което би довело до неговото неоснователно обогатяване.

На следващо място, уважаването на осъдителния иск би довело до противоположен и несправедлив резултат спрямо „Е.“ ЕООД. Не само, „Е.“ ЕООД ще е понесло загуба - в резултат от неполучаване на дължими суми за доставената електроенергия, но „Е.“ ЕООД не би имало възможности да ги претендира в производството по несъстоятелност, тъй като са изтекли сроковете по чл. 685 и 688 ТЗ. Нещо повече - дори да не бяха изтекли тези срокове, „Е.“ ЕООД не е могло да претендира своето вземане в сроковете по чл.685 и чл.688 ТЗ, тъй като то е било погасено от трето лице (не е имало непогасено вземане, което да претендира в производството по несъстоятелност). С други думи, „Е.“ ЕООД би останало без каквото и да е средство за правна защита. Това е недопустимо съгласно действащото българско законодателство.

От друга страна, несъстоятелното дружество би имало средство да се защити - Синдикът би следвало да атакува твърдяното от него прихващане от страна на „Б.“ ООД на задължения към Ищеца, а не плащането от „Б.“ ООД на „Е.“ ЕООД. Това би позволило евентуален противоположен ефект да не се прояви.

Софийският окръжен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

С Решение №27/14.03.2022г. по т.д. №225/2021г. на Софийския окръжен съд е открито производство по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД и едновременно с откриването на производството, длъжникът е обявен в несъстоятелност. Началната дата на неплатежоспособността е **31.12.2018г.**

С това решение - Г. Я. К., е назначена като временен синдик на несъстоятелното дружество.

Решение №27/14.03.2022г. на Софийски окръжен съд не е обжалвано и е влязло в законна сила.

С Определение №212 от 17.05.2022г. по т.д. №225/2021г. на Софийския окръжен съд Г. Я. К. е назначена за постоянен синдик на „Б.“ ЕООД - в несъстоятелност.

С Определение №365 от 18.09.2023г. т.д. №225/2021 г. на Софийския окръжен съд за постоянен синдик на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . е назначена З. Ц. Л..

С определение от 17.11.2023г. е конституиран „К.“ ЕАД като трето лице помагач на страната на ищеца-синдик З. Ц. Л. на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност.

Третото лице помагач „К.“ ЕАД е взело становище, че искове са основателни.

По делото се представи договор за комбинирани услуги №ТЕ 163/2021 от 09.07.2021г. между „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност и “Енергео” ЕООД за доставка на електрическа енергия.

По делото се представиха преписи от фактура № 7000018653/28.02.2022 г. на стойност 70234,19 лв. И платежни нареждания от 21.03.2022г.- плащане на 15000,00 лв., 25.03.2022г.-плащане на 5234,19 лв., от 29.03.2022г.- плащане на 28000,00 лв. И от 31.03.2022г.- плащане на 22000,00 лв.

От неоспореното заключение на вещото лице по съдебно-счетоводна експертиза, което съдът изцяло възприе, се установи, че задължението на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност към „Е.“ ЕООД по Фактура №7000018653/28.02.2022г. е за продажба на електрическа енергия за периода 01.02.2022г. до 28.02.2022г. по време на стопанисването на Логистичен център У., находящ се в с. М. възлиза на 70 234,19 лв., формирани за продадена еленергия в размер на 196 491 кВтч, заедно с дължимите за доставката: акциз, задължение към обществото и мрежови услуги.

Общата стойност на сделката по цени на доставчика с ДДС възлиза на 97011,98 лв. По фактурата е приспадналата компенсация за м. февруари 2022г. в размер на 26 777,79лв., при което се получава сума на задължението, подлежащо на плащане, в размер на 70 234,19лв.

Според отразеното на фактура №7000018653/28.02.2022г. датата на данъчното събитие е 28.02.2022г. На тази дата възниква вземането на „Е.“ ЕООД към „Б.“ ЕООД, към която дата длъжникът все още не е обявен в несъстоятелност.

Падежът за плащане на фактурата е 15.03.2022г., в съответствие с постигната договореност в чл. 9, ал. 1 на Договор за комбинирани услуги № ТЕ 163/09.07.2021г., сключен между „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност и „Е.“ ЕООД.

Видно от представените платежни нареждания и извлечения от счетоводната система на „Е.“ ЕООД по сметка 43 1/1 Клиенти, партида на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, задължението по фактура №7000018653/28.02.2022г. на стойност 70234,19лв. е погасено чрез плащания на части по банков път от „Берс Лоджистикс“ ООД в полза на „Е.“ ЕООД както следва:

на 21.03.2022г.- плащане на 15 000,00 лв.

на 25.03.2022г.-плащане на 5 234,19 лв.

на 29.03.2022г.- плащане на 28 000,00 лв.

на 31.03.2022г.- плащане на 22 000,00 лв.

Плащанията са извършени по сметка на „Е.“ ЕООД в „Р.“ с IBAN: BG60RZBB915510*** от сметка на „Берс Лоджистикс" ООД в Българска банка за развитие с IBAN: BG97NASB962***1.

На платежните нареждания е посочено като основание за плащане част. фактура №7000018653/28.02.2022г. за „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност.

С Фактура № 3000000682/28.02.2022г. „Б.“ ЕООД префактурира на „Б.“ ООД „енергия за м. 02.2022 г.” Фактурата е с дата на данъчно събитие 28.02.2022 г. и срок за плащане - 07.03.2022 г.

Синдикът на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност представи на експертизата дневниците за покупки за процесния период, но не и дневниците за продажби, в т. ч. дневник за продажбите за м. 02.2022 г., в който би следвало да е отразена Фактура № 3000000682/28.02.2022 г. Други документи не са представени с обяснението, че

ръководството на несъстоятелното дружество не ги е предало на синдика.

От „Б.“ ООД бяха изискани специално счетоводни и други документи необходими за целите на експертизата, но такива не са представени.

Предвид изложеното, експертизата не отговори на въпросите по Задача №4 на заключението.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Искът по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ е допустим и основателен.

Искът е предявен от синдика на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност в кръга на правомощията му по чл.649 ал.1 ТЗ.

За основателността на иск по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ следва да се установят следните кумулативно доказани факти:

- изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;
- изпълнението да е извършено след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;
- изпълнението да не е по установения от закона ред;

По делото се доказва, че задължението на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност към „Е.“ ЕООД по Фактура №7000018653/28.02.2022г. е за продажба на електрическа енергия за периода 01.02.2022г. до 28.02.2022г., т.е. е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност (Решение №27/14.03.2022г. по т.д. №225/2021г. на Софийския окръжен съд).

Изпълнението на задължението по фактура №7000018653/28.02.2022г. на стойност 70234,19 лв. е погасено чрез плащания на части по банков път от „Берс Лоджистикс“ ООД в полза на „Е.“ ЕООД както следва:

на 21.03.2022г. -плащане на 15 000,00 лв.

на 25.03.2022г.-плащане на 5 234,19 лв.

на 29.03.2022г.-плащане на 28 000,00 лв.

на 31.03.2022г.-плащане на 22 000,00 лв.

Т.е. изпълнението чрез плащания в периода 21.03.2022г.-31.03.2022г. е извършено след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност - 14.03.2022г.

По отношение на последния елемент от фактическия състав- изпълнението да не е по установения от закона ред.

Съдът приема, че с Решение №27/14.03.2022г. по т.д. №225/2021г. на Софийския окръжен съд, освен откриване на производството по несъстоятелност длъжникът „Б.“ ЕООД е обявен в несъстоятелност, като са прекратени правомощията на органите на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, лишени са от правото да управляват и се разпореждат с имуществото от масата на несъстоятелността и е назначен временен синдик. Ето защо

изпълнение на задължение на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност валидно може да се осъществява единствено от синдика с имущество от масата на несъстоятелността.

Не се спори между страните, а се установява и от заключението по ССЕ, че плащанията на задължението по посочената фактура е осъществено от „Б.“ ООД.

Ето защо плащането от „Б.“ ООД на задължение на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност към “Енергео” ЕООД не е осъществено от синдика по установения от закона ред.

И тук следва да се отговори на възраженията на ответниците „Б.“ ООД и “Енергео” ЕООД дали изпълнението следва да е от длъжника, респективно с вещ или право от масата на несъстоятелността на длъжника и да я уврежда.

В нормата на чл.646 ал.1 ТЗ не е изрично отразено, че изпълнението на задължението следва да е извършено от длъжника, съответно с имущество от масата на несъстоятелността, за разлика от ал.2 на чл.646 ТЗ, където това изрично е формулирано.

За хипотезите на чл.646 ал.1 т.2 учредяване на залог или ипотека върху право или вещ от масата на несъстоятелността и т.3 сделка с право или вещ от масата на несъстоятелността, действието следва да е извършено от длъжника, тъй като само органи дружеството, различни от синдика могат да ги извършат.

По отношение на т.1 на чл.646 ал.1 ТЗ изпълнение на задължение след датата на решението за откриване на производство, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност законодателят не е поставил такова изискване. И тъй като се доказва възникване на задължение по фактура №7000018653/28.02.2022г. на стойност 70234,19 лв. Преди РОПН, платено след РОПН, плащанията са в нарушение на посочената разпоредба и са нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността.

Въпреки, че не е ощетена масата на несъстоятелността, не се променя размера или основанието на задължението, не се променят привилегиите, тежести или обезпечения при осъществен фактически състав на нормата на чл.646 ал.1 т.1 ТЗ изпълнението е нищожно.

Последица от това нищожно плащане на чуждо задължение е последиците на чл.34 ЗЗД “Енергео” ЕООД дължи връщане на платеното на „Б.“ ООД и чл.648 ТЗ “Енергео” ЕООД става кредитор за дължимата сума по фактура №7000018653/28.02.2022г. на стойност 70234,19 лв.

Ето защо този иск следва да се уважи.

По отношение на иска с правно основание, чл.34 ЗЗД и чл.649 ал.2 ТЗ на синдика на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност срещу “Енергео” ЕООД за присъждане на сумата по фактура №7000018653/28.02.2022г. на стойност 70234,19 лв.

Искът е допустим, но неоснователен.

Искът е предявен от синдика на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност в кръга на правомощията му по чл.649 ал.1 ТЗ.

Съдът споделя аргументите на ответника “Енергео” ЕООД, че не следва да се

уважава иск срещу “Енергео” ЕООД да плати на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност сумата по фактура №7000018653/28.02.2022г. на стойност 70234,19 лв., тъй като сумата не е платена от „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност.

Ето защо следва да се отхвърли обусловения иск по чл.34 ЗЗД и чл.649 ал.2 ТЗ да се осъди “Енергео” ЕООД да заплати на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност сумата 70 234,19 лв., които са извършени след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност от „Б.“ ООД, погА.ване на задължения на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност към „Е.“ ЕООД, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, направени не по установения в производството ред, чрез банкови преводи от 21.03.2022г., 25.03.2022г., 29.03.2022г. и 31.03.2022г.

По отношение на разноските.

Ответникът “Енергео” ЕООД е направил разноски в производството в размер на 6649,24лв. Тъй като единият иск с цена 70234,19лв. е уважен, а другият в същият размер е отхвърлен отговорността на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност на основание чл.78 ал.3 ГПК следва се ангажира в размер на **3324,62лв.**

Предвид уважаването на иска по чл.646 ал.1 т.1 ТЗ, по който ответник е „Б.“ ООД не му се дължат разноски, чл.78 ал.3 ГПК.

Тъй като осъдителния иск е отхвърлен на основание чл.649 ал.6 ТЗ ответното дружество „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност следва да понесе дължимата държавна такса в размер **1404,68лв.** (70234,19лв./4 по 4% по 2 иска).

По изложените съображения Софийският окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.646, ал.1, т.1 ТЗ и чл.124 ГПК по отношение на страните синдика **З. Ц. Л.** на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК ., „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . със седалище с. М., община Е., обл. С., ул. “Подбалкански път 4-ти километър”, Логистичен център „У.”, „**БЕРС ЛОДЖИСТИКС**“ ООД, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., с. К., ул. „Околовръстен път“ №414 и „Е.“ ЕООД с ЕИК . със седалище и адрес на управление гр.С. Бул.“Околовръстен път“ №459 и кредиторите на несъстоятелността на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . нищожността на плащания на суми в общ размер на **70234,19лв.** (седемдесет хиляди двеста тридесет и четири лева и деветнадесет стотинки), които са извършени от „Б.“ ООД след 14.03.2021г. датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, погА.ване на задължения на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност към „Е.“ ЕООД, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност 14.03.2021г., направени не по установения в производството ред, чрез банкови преводи от 21.03.2022г., 25.03.2022г., 29.03.2022г. и 31.03.2022г..

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от синдика **З. Ц. Л.** на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . иск с правно основание, чл.34 ЗЗД и чл.649 ал.2 ТЗ срещу „Е.“ ЕООД с ЕИК . със седалище и адрес на управление гр.С. Бул.“Околовръстен път“ №459 да бъде осъден “Енергео” ЕООД да заплати на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . сумата 70234,19лв. (седемдесет хиляди двеста тридесет и четири лева и деветнадесет стотинки), платени о т „Б.“ ООД след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, погА.ване на задължения на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност към „Е.“ ЕООД, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност, направени не по установения в производството ред, чрез банкови преводи от 21.03.2022г., 25.03.2022г., 29.03.2022г. и 31.03.2022г.

Решението е постановено при участието на „К.“ ЕАД, ЕИК121895432, със седалище и адрес на управление, гр.С., ул.“Челопешко шосе“ №36 като трето лице помагач на страната на ищеца синдик **З. Ц. Л.** на „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ТЗ „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . със седалище с. М., община Е., обл. С., ул. “Подбалкански път 4-ти километър”, Логистичен център „У.”, да заплати на „Е.“ ЕООД с ЕИК . със седалище и адрес на управление гр.С. Бул.“Околовръстен път“ №459 сумата **3324,62лв.** (три хиляди триста двадесет и четири лева и шестдесет и две стотинки), представляваща деловодни разноски пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА на основание чл.649 ал.6 ТЗ „Б.“ ЕООД – в несъстоятелност с ЕИК . със седалище с. М., община Е., обл. С., ул. “Подбалкански път 4-ти километър”, Логистичен център „У.”, да заплати на **Софийския окръжен съд** с адрес гр.С. бул.“Витоша“ №2 сумата **1404,68лева** (хиляда четиристотин и четири лева и шестдесет и осем стотинки), представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр.С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____